

Прекъсване на бетонирането и изпълнение на работни фуги при монолитни стоманобетонкови конструкции

При изграждане на монолитни стоманобетонкови конструкции много често се налага прекъсване на бетонирането на конструкцията по различни технологични или организационни причини. Когато конструкцията е много голяма, както е при язовирни стени, при фундаментните плочи на големи сгради (мол) и други подобни, се налага изпълнение работни фуги за да може бетонът да бъде обработен добре, за да не се получават вътрешни напрежения в конструкцията, дължащи се на големия обем на бетона, поради ограничения капацитет на бетоновите заводи.

Кофражът, който оформя работните фуги, трябва да отговаря на няколко основни изисквания:

- да е достатъчно здрав, за да осигури правилната форма на фугата;
- да гарантира безпроблемно вибриране на бетона;
- да позволява преминаване на носещата арматура;
- да позволява монтиране на водоспиращи ленти;
- да осигури надеждна връзка при следващия етап на бетонирането;

Класическият начин на направата на такъв

кофраж е от дъски, които се пробиват, за да премине арматурата. Прави се специален дюбел за връзката между стария и нов бетон. Недостатъкът на този метод е, че кофражът се монтира много бавно, декофрирането е много трудно и най-често дървеният материал се използва еднократно.

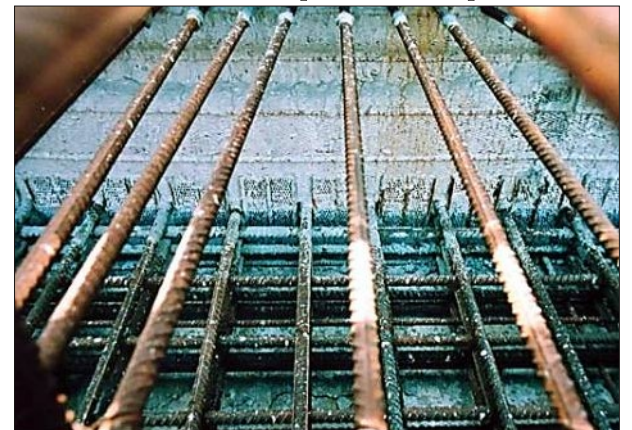
Решението на този проблем е използването на специални мрежи от оребрени, прорязани и разтеглени листове ламарина – шрекметал, предлагани в България под търговското име

Doppelrippe или Rib-Fix. Тези мрежи са направени така, че имат грапава повърхност, гарантираща добра връзка между стар и нов бетон без специален дюбел. Лесно се монтират без употреба на дървен материал, достатъчно корави са - през тях лесно преминава арматурата и не се деформират.

Опитите да се замени оставащият метален кофраж от шрекметал с обикновена рабицова мрежа се оказват неуспешни и създават много проблеми, защото:

1. Рабицовата мрежа се монтира много трудно и изисква специално укрепване.
2. Бетонът близо до рабицовата мрежа не мо-

же да се вибрира и една ивица от 40-50 cm остава не добре уплътнена. Там якостните характеристики са различни от проектните, а освен това, ако конструкцията е външна това може да създаде проблеми с водоплътността на сградата.

3. Циментовото мляко и дребни инертни материали, които изтичат през мрежите преди следващото бетониране, би трябвало да се изучат за да може да се създаде предпоставка за надеждна връзка – стар нов бетон.

